

Balans mellan inre och yttre kontroll

Välkomna, mina käraste vänner. Det finns en stor, varm ström av styrka och kärlek samlad här. Denna välsignelse är resultatet av era ansträngningar, ert växande, ert kämpande i rätt riktning. Var och en av er här har bidragit till den – liksom även vissa av mina vänner som inte är närvarande i kväll.

Med det här föredraget ska jag försöka hjälpa er ytterligare ett steg mot målet. Vad är då målet? Andlig litteratur och religiösa läror, i alla kulturer och på alla håll, i en eller annan form, århundrade efter århundrade, har alltid talat om "Änglarnas fall" eller att "falla ur nåden". Vad innebär detta? Människan tolkar vanligtvis "fallet" på ett bokstavligt sätt, som en händelse i tid och rum, som något som ägde rum vid en viss tidpunkt på ett visst ställe. Genom sina handlingar blev vissa individer förskjutna från en viss plats till en annan – eller skickade ner till en annan geografisk sfär. Detta är naturligtvis ett grovt missförstånd, för vad som menas med berättelsen och vad som tycks vara så svårt för människor att förstå, är ingenting mer eller mindre än en förändring i ens sinnestillstånd. Att vara separerad från Gud utgör ett sinnestillstånd eller ett medvetandetillstånd. Och att återvända till Gud, till sin Skapare, utgör återigen ett medvetandetillstånd.

Efter att du har uppnått ett visst stadium på din utvecklingsväg, upptäcker du inom dig en annan makt och intelligens än ditt vanliga medvetna sinne, som känns som om det vore ett separat väsen. Ett annorlunda, mer vidsträckt slags väsen som tycks leva i det inre. Det är som om det fanns två hjärnor – där den andra, nyligen upptäckta, är mycket klokare i sin vägledning än den gamla hjärnan. Den får dig att uppleva dig själv på ett mycket mer tillfredsställande sätt.

Detta är förstas en illusion, för det finns inte två separata väsen, men härvid har du tagit det första steget mot att återförenas med det gudomliga. Du är inte längre helt separerad från det. Du kan aktiveras och röras av det. Allting utgör endast ett medvetande, även om det fortfarande är separerat eller delat. Denna separation utgör vad som i religionen kallas för "Änglarnas fall". Inom psykologin används en annan terminologi för att beskriva samma process. Integrering innebär ingenting annat än återförening med det gudomliga. Psykologin erkänner också att den integrerade, sunda personen fungerar utifrån sitt väsens centrum.

Separationen från detta centrum utgörs av muren som består i att inte känna till att detta inre centrum av visdom, kärlek och makt existerar. Du söker därför inte kontakt med det och därmed uppstår mer förvirring, fler misstag och mer okunnighet. Ju mindre medveten du är om detta inre centrum, desto större blir din separation från det.

När delar av muren, på grund av en ökad inre medvetenhet, börjar falla sönder medan andra delar fortfarande kvarstår, kommer tillfälliga kontakter med det inre centrumet att ge intrycket av att två sinnen, två väsen, är närvarande. När delar av det inre jaget ger sig till känna och bär på oändliga möjligheter för lycksalighet, för det goda, för obegränsad expansion, tycks de inte alls vara kopplade till den välbekanta personligheten.

Detta inre centrum är det gudomliga medvetandet. Det tränger igenom hela universum, det omfattar alla. Varje människas inre centrum är därför ett med varje enskild människas inre centrum. Alla är fyllda med den levande enheten som inte känner till någon konflikt eller någon begränsning. Skaparkraften som är verksam i alla livsprocesser är en och samma. Separationen mellan materia och medvetande är en illusion. Denna illusion är den verkliga innebörden av det som religionen hänvisar till som separationen från Gud eller ”Änglarnas fall”. Det lycksaliga tillståndet som följer av att man arbetar sig tillbaka till en integrering och kontakt med det inre centrumet, utgör målet inte bara för denna väg, utan på en omedveten nivå för alla levande varelser.

Kraften som inryms i kärnan av ert väsen är så enorm att ni inte ens kan föreställa er den, mina vänner. Ni kan endast gradvis pröva den och se den vara verksam – och förundras över den. Ni kommer att se den, först på mindre sätt, som likväl nästan tycks vara mirakulösa. Allteftersom ni uppfattar mer och vidgar era begrepp och er syn, kommer ni att se den arbeta på många underbara sätt. Om ni väljer att kalla på den här kraften, kommer ni att märka att den är så enorm att ni inte kan föreställa er att äga den eller vara den eller vara aktiverad av den. Så enkelt är det.

För närvarande är de flesta av er fortfarande separerade från denna kraft, för ni tror inte riktigt att ni har allt som ni behöver för att utvidgas, för att vara i harmoni, i den dynamiska, kreativa livsprocessen med vilken ni ger och tar emot allting som ni överhuvudtaget kan drömma om.

Att inte vara medveten om livscentrumet hänger direkt samman med att inte vara medveten om de negativa orsakerna som man har satt i rörelse. Arbetet på denna väg måste primärt handla om att avtäcka bilderna, de felaktiga föreställningarna, de destruktiva känslorna och beteendemönstren. I den utsträckning som dessa förändras, kommer en medvetenhet om det gudomliga inom dig att följa.

Den negativa delen av personligheten kan även framstå som ett separat, främmande medvetande som lever inombords. I de första försöken att föra fram det hittills omedvetna destruktiva materialet, känner individen ofta det som om ett inhyst destruktivt väsen, över vilket det inte finns någon kontroll, vore verksamt. Först tillskrivs negativa händelser till ödet och man är rädd för världen och livet. Sedan, när ens omedvetna destruktivitet avtäcks, börjar man vara rädd för sitt eget omedvetna, över vilket man inte tycks ha någon kontroll. Även här känns det som om två separata väsen vore inblandade: ditt välbekanta medvetna jag, med sina mål och tankar, och det nyupptäckta omedvetna, med sina helt motsatta negativa mål och tankar. Allteftersom man fortskrider i arbetet, avlägsnas gradvis de separerande faktorerna. Du börjar erkänna och känna ansvar för detta inhysta ”väsen”. Du får kontakt med det och kan identifiera dig med det. Du kan därmed ta ansvar för det och bli ett med det. Dess sätt att fungera är inte längre separerat från din medvetna vilja. Ditt ego integreras därmed med en del av dig själv som har lett in dig i återvändsgränder. Men nu kan det klokare egot bestämma vägen. Kampen mellan det utbildade egot och det inhysta destruktiva elementet upphör så snart som det yttre egot är förmöget att inse att det är ett med det destruktiva elementet.

Processen är identisk när man möter det gudomliga centrumet. Du är först lika omedveten om det som du är om de destruktiva processerna. Allteftersom sinnet ifrågasätter sin tidigare uppfattningsförmåga och börjar visualisera nya möjligheter, kommer det som var begravt att träda fram. Denna process gäller för såväl de destruktiva som de mest konstruktiva och kreativa aspekterna inom dig. Bådas manifestation tycks först inte ha någon koppling till jaget. Först när du accepterar att även dessa utgör en del av jaget, kan jaget erkänna och integrera dem. I denna process löses det negativa upp och det gudomliga aktiveras och rör det medvetna egot mer och mer, tills egot blir ett med det.

Beakta alla tillfälliga oönskade sinnesstämningar eller situationer som du tycks vara oförmögen att förändra. Någonstans inom dig måste det finnas en punkt där du avsiktligt har skapat det oönskade elementet, annars skulle du inte befinna dig i denna situation. Så länge du blundar för sambandet mellan att önska dig resultatet som du lider av nu och att uppleva detta resultat, måste du vara vanvettig och rädd. Du gör dock ditt bästa för att inte erkänna att detta är en process som du själv har framkallat; du föredrar att tillskriva det ett ovänligt öde. Du kämpar emot att se din egen delaktighet. Men när du väl vill se sambandet, kommer du att se det. Du kommer då att bli fri, även medan du fortfarande är ofullständig. Där du har gjort den insikten, kommer du inte längre att känna dig hjälplös och styrd av krafter som du inte kan förstå. Om du blundar för din del i skapandet av din nuvarande besvärliga situation och förnekar att du fortsätter att aktivera den, besejrar du verkligen dig själv. Du behöver komma till insikt om detta faktum och därmed avlägsna blindheten.

I den stund som du beaktar att vadhelst du upplever är ett resultat av någon orsak som du har satt i rörelse, i den stund som du säger ”Jag måste på något sätt ha skapat det, jag vill se var och hur” och sedan släpper det och låter dina positiva inre krafter frambringa svaren, måste du oundvikligen komma i besittning av denna kunskap. I den stunden kommer du att uppleva den första förändringen om frid och ett tillstånd där det inte finns någon rädsla, eftersom du, inom dig, begrundar din egen orsak och verkan. Jag har diskuterat detta tidigare i olika sammanhang. Jag upprepar det eftersom ett antal mina vänner har ett stort behov av det. Sanningen glöms lätt bort när den inte har blivit en självklar vana i växandets process. Det är också nödvändigt att återigen teckna konturerna av parallellen mellan de negativa och de positiva inre processerna. Ju mer medveten du är om båda möjligheterna inombords, desto mer kan du integrera och identifiera dig med båda, så att det negativa löses upp och det positiva tar över.

Du kan inte bli medveten om endera av dem såvida du inte begrundar orsak och verkan och odlar medvetenheten med ditt medvetna ego. När du erkänner de negativa aspekterna inom dig, kommer du att bli i stånd att hävda för dig själv den största makten som finns. När du äger och tar ansvar för det destruktiva inom dig, styr det dig inte längre och du blir i stånd att ta ansvar för det bästa i skapelsen – det gudomliga inom dig. När du inte längre styrs av det destruktiva, för att du accepterar det som en del av dig och därmed upprättar ett självbestämmande, kommer den mest vidsträckta universella kraften att ge dig styrka och aktivera dig för att åstadkomma hittills oanade resultat. Allteftersom du ser hur de destruktiva elementen inom dig verkar och vad som motiverar dem, kommer de att upphöra att skrämma dig, för du kommer att kunna bestämma deras riktning. Du kommer samtidigt inte längre att skrämmas av den största positiva kraften som lever inom dig. Du kommer att kunna använda den genom att bygga former för den med ditt medvetna sinne. Så länge du är rädd för det destruktiva inom dig, måste du också vara rädd för det gudomliga inom dig. Du kommer att upphöra att vara rädd för det destruktiva endast om och när du är villig att se och möta det helt och hållet.

Att integreras med det gudomliga centrumet sker inte på en gång. Detta är, som ni vet, gradvisa processer. Inom vissa områden kan du redan vara ganska fri och kan ha upprättat en direkt kontakt med det inre jagets centrum, vilket medför de mest gynnsamma konsekvenserna i den inre och yttre livsupplevelsen. Andra områden kan fortfarande vara igenmurade av en bristande medvetenhet. Inom dessa områden kan du fortfarande inte se var och hur du aktiverar de negativa processerna och du kan därför inte avsiktligt aktivera de positiva. Din vilja är blockerad och förlamad. Du kan vara fullt förmögen att kommunicera med din inre kärna och vägledas och röras av den på underbara sätt inom alla områden där du har uppnått frihet genom din medvetenhet, men inom omedvetna områden är du utesluten från att göra det. Inom dessa områden är du därför separerad från att veta vilka destruktiva element som är verksamma liksom från kraften som kan

hjälpa dig att växa ut ur denna bristande kontakt. För sådana situationer kommer detta föredrag att vara till hjälp.

Ni kommer att lära er att förstå hur dessa lagar fungerar och hur ni kan använda sinnets och viljans förmågor. Allteftersom ni förstår deras styrka kommer ni inte längre att känna någon separation mellan er medvetna intelligens och vilja, som formar det aktiva yttre sinnet och personligheten, och det inre, vidsträckta gudomliga jaget, ert inre väsens centrum som samtidigt är universums centrum.

Så länge man är separerad från centrumet måste man vara svag och förlorad. Den separerade hjärnan och personligheten kan inte göra det som enbart kan åstadkommas i samarbete med det innersta centrumet. De yttre personlighetsnivåerna tjänar endast ett syfte: att nå det inre väsendet, att beakta det inre väsendets kraft, att föreställa sig det inre väsendets skönhet och möjligheter, att upprätta en medveten kontakt med det inre centrumet. Det yttre jaget måste tillåta sig att vägledas och röras av och fyllas med det som kommer fram från det inre jaget. När den yttre personligheten medvetet skapar utrymme för det, kommer det inre jaget att manifesteras sig spontant. I denna process kommer den yttre personligheten till slut att integreras med den inre kärnan.

När ditt yttre jag försöker åstadkomma det som enbart det inre jaget är kapabelt att göra, kan du inte lyckas. Du måste stöta på förvirring och svårigheter, rädsla och smärta. Du kämpar oundvikligen på ett mycket frustrerande sätt. I sin glömska av den inre kärnan försöker det yttre jaget till sitt yttersta att styra det som det inte kan styra. Denna kamp ger upphov till mer spänning, vanda, en känsla av misslyckande och rädsla för nederlag. Men utmattningen från den här lönlösa kampen, med all dess meningslösa yttre tryck, får också personligheten att ge upp inom områden där det är som mest nödvändigt att härda ut. För en ändamålsenlig aktivitet behövs precis det omvända: Där personligheten forcerar och pressar är det nödvändigt att släppa taget och ge efter för den överlägsna kraften inom jaget. Där personligheten ger upp på ett hopplöst, resignerat sätt, utan att formulera tankar som kan aktivera den inre kärnan, behöver en ansträngning göras och viljan behöver användas. Minsta motståndets väg får olyckligtvis alltför ofta överhanden i tankeprocesserna som hemfaller åt negativitet, medan den yttre viljan slåss, kämpar och pressar för ett önskat resultat som inte kan komma så länge som de inre förmågorna utelämnas i sitt uppdrag. Denna spända och oroliga påtryckning sker på ett mycket subtilt, dock mycket verkligt sätt. Den riktas mot andra som man insisterar på att de behöver bete sig på ett visst sätt för att göra det möjligt för jaget att uppnå sitt mål. Påtryckningen riktas också mot det motsträviga jaget som inte kan forceras till att känna annorlunda så länge som personligheten blundar för att det finns vissa ”skäl” för dess motstånd.

Allteftersom du gör framsteg på din väg, kommer du att observera den här obalanserade kontrollen inom din personlighet. Du kan då rätta till den. Du kommer att bli starkt medveten om hur du ger efter för de mest destruktiva tankemönstren och känslorna. Du kommer att se hur du i detta avseende väljer minsta motståndets väg. Nu när dina tankar inte längre är dimmiga, kan du utvärdera deras effekt, hejda dem och välja ett konstruktivt tanke-, känslö- och viljemönster. Inom områdena där dina tillfälliga problem råder, kommer du att formulera den konstruktiva önskan om att vända dig inåt och medvetet aktivera det mer vidsträckta gudomliga jaget som lever djupt inom dig.

Detta är inte svårt att göra. Det är i själva verket en mycket lättare riktning än er nuvarande kamp. Om du bara skulle säga: ”Jag, med mitt yttre väsen, kan inte lösa detta problem. Men jag vet att jag måste vara i förvirring och osanning, eftersom jag drivs till att tänka, känna och agera på ett sätt som skapar hopplöshet, rädsla, frustration, känslor av tvivel. Jag kommer nu att medvetet kontakta och aktivera mitt innersta väsens mest konstruktiva centrum och låta det föra mig till de tankar och insikter som jag behöver just nu, till handlingar och känslor som är goda och fruktbara i denna stund.” Och sedan, släpp det och låt det vara – och låt det röra dig! Låt det tänka genom dig! Låt det känna genom dig! Detta är allt du behöver göra. På det här sättet aktiverar du det mycket potenta, levande centrumet. Det kommer att vägleda dig steg för steg.

Processen som jag just har beskrivit är uppenbarligen inte en slutgiltig process som bara sker en gång, även om du i början kan känna på det sättet. Du kan ta tag dig själv och följa detta råd och verkligen uppleva det mest gynnsamma resultatet. Men sedan kanske du antar att det var det och att inga ytterligare steg behövs. Detta räcker förstås inte, för du är fortfarande i början av integreringsprocessen, som inte kan existera utan medvetna ansträngningar. Du behöver arbeta för en integrering genom samma process där du uppfattar, formulerar och aktiverar de rätta tankarna och viljan att kalla på det inre centrumet. Och processen behöver upprepas.

Varje punkt presenterar olika vägspärrar att känna igen och avlägsna. Varje gång det uppstår svårigheter och negativa sinnesstämningar, måste du hejda negativiteten som tycks vara så lätt att ge efter för och kämpa för att kontakta det inre väsendet. Detta är inte så svårt. Det är egentligen ganska lätt. Varje gång som du gör det, avlägsnar du ytterligare en tegelsten från den separerande muren. Mer förståelse, mer liv måste följa, så att du till slut kommer att känna den här större kraften som rör dig som din kraft. Du kommer att känna att ditt yttre jag och centrumet, vars manifestation du påkallar genom en medveten tankeprocess, är ett. Det kommer inte längre att verka som om ett andra medvetande existerade inom dig eller som om manifestationerna i ditt yttre liv inte hade något med dig att göra. Du kommer att vara i kontakt med både de negativa orsakerna som du tidigare inte hade sett och de positiva förmågorna som du aldrig hade drömt om var möjliga. Som ett resultat kommer du att fyllas med fruktbara tankar om sanningen, med

expansion och en vidgad syn. Varje situation kommer att erbjuda många möjligheter till önskvärda lösningar och kreativt växande. Du kan inte komma ut ur en svårighet om du uteslutande litar på det yttre sinnet. Låt det yttre sinnet fyllas med det inre väsendet. Först då kan du finna vägen ut ur varje specifikt problem.

Återupprättandet av den korrekta balansen av kontroll kan bäst demonstreras med följande exempel. Varje människa behöver och vill ha kärlek. När det finns en lämplig balans av kontroll i detta avseende, ger du frivilligt av dig själv och utan rädsla. Samtidigt frigör du den älskade. Du tvingar inte, du behöver inte ha, du behöver inte äga och du behöver inte utöva en stram kontroll och påtryckning. Du kan därför inte heller ägas eller kontrolleras. Du behöver därför inte vara rädd för att älska och att bli älskad. Du behöver i detta sinnestillstånd inse att kärlek är den största friheten, att den måste komma till dig, om du tillåter den, och du behöver inte slåss för eller pådriva den. Du kan låta andra vara fria eftersom du vet att du får det som är ditt. Och kärleken är din eftersom du inte blockerar den, är rädd för eller gör motstånd mot den. Kärleken är en flytande kontinuitet som aldrig kan tas bort från dig så länge du inte tar bort den från dig själv. Det finns inte något slut på den så länge du inte stoppar den. Den är fullständigt trygg, det finns inte någon fara eller konflikt knuten till den. Att ge av dig själv, att älska och att bidra, innebär därför inte en förlust av kontroll. Du är ”självbestämmande” i ordets sanna bemärkelse. Kontrollen, i dess bästa bemärkelse, är din, utan stramhet eller rädsla.

Under förvrängning, i den falska kontrollen, befinner du dig återigen i en antingen/eller-situation. Du älskar inte och du släpper inte taget. Du föreställer dig antingen den falska versionen av kärlek eller den falska versionen av att frigöra. Att älska på ett förvrängt sätt är martyrskap, det är att underkasta sig på ett självutplånande sätt, att förstöra sig själv för den ”älskades” skull. Att vara älskad är, i den förvrängda versionen, att äga och helt kontrollera den ”älskade”. Därav rädslan för att älska innebär ägande, underkastelse och martyrskap. Du trängtar efter kärlek samtidigt som du är rädd för den och gör motstånd mot den. Du tvivlar med rätta på din makt att äga och kontrollera en annan person i den utsträckning som du tror att det är nödvändigt. Rädslan för att vara kontrollerad – att älska – och rädslan för att inte kunna kontrollera – att vara älskad – leder till den falska versionen av att släppa taget, där man drar sig tillbaka, är likgiltig, inte gör sig delaktig eller engagerad, avtrubbar sina känslor, separerar sig och vägrar att älska.

När man är indragen i denna förvrängning kan man inte se att kärlek och frihet är ett. Kärlek associeras med avsaknad av frihet. Även om du intellektuellt vet bättre, kan du känslomässigt inte uppleva den sanna kärlekens ömsesidiga frihet.

Det yttre sinnet, intellektet eller viljan kan inte lösa en sådan kamp. Aktivera det inre centrumet genom att uttrycka att du frivilligt vill ge dig av dig själv, utan rädsla för att bli kontrollerad.

Uttryck din vilja att känna och uppleva att kärlek och frihet är ett. Be om vägledning för att få dig till detta stadium genom att upprätta den nödvändiga känslan av integritet och självacceptans. Du kommer att upptäcka att ju mer du älskar, desto mer frihet och jagförnimmelse får du. Om du uttrycker den här möjligheten som en formulerad tanke och sedan aktiverar de inre förmågorna för att hjälpa dig att uppleva den, måste du komma ut ur vilket helst problem som du för närvarande befinner dig i.

Din ensamhet, dina rädslor och konflikter kokar ner till detta: Du gör inte det enda ändamålsenliga, att aktivera den gudomliga kärnan inom dig. Det är den enda verkliga, avslappnade och fruktbara kontrollen. Detta inre centrum kan i själva verket verkligen lösa alla problem, om du bara tillåter det. Och du tillåter det bara när du påkallar det. Det är det inre väsendet, precis inom dig, som känner till och förstår processen att älska utan fara, att ge kärlek och frihet och därför att ta emot kärlek och förbli fri. Ditt yttre jag förstår inte detta. Du kan inte skapa ett sinnestillstånd som du inte verkligen förstår. Ditt inre jag kan hjälpa dig. Kalla på det.

Din inre kärna, med sina förmågor, kan lösa alla dina problem. Oavsett vilka dina missuppfattningar är, kan detta inneboende medvetande förändra dem till sanningsenliga sinnestillstånd. Det är alltid redo att svara, men det behöver kontaktas specifikt. Det kommer att fylla dig med nya, stimulerande, utmanande tankar, perspektiv och idéer. Det kommer att leda dig in i känslor av sanning och skönhet. Dess vägledning är ovärderlig. Om du kallar på det, måste det svara, för detta är lagen. Detta är inte någon magi, det utgör inte en otänkbar svårighet som du måste bemästra. Du kan göra det just nu, om du så väljer.

Alla verkliga och konstruktiva handlingar och upplevelser i livet springer ur detta inre centrum, ur ditt innersta jag, din kärna, den gudomliga substansen som är med dig och i dig vid alla tidpunkter. Det kan inte svara såvida inte ditt yttre sinne, som är separerat från kärnan, medvetet upprättar kontakt med det.

Att förstå den här processen och fullfölja den är alla mina vänners största behov idag. Oavsett hur mycket vi har talat om den, glömmer ni fortfarande bort den, förbiser den, försummar den, undgår att handla utifrån den. Ni ger så lätt efter för det negativa, det destruktiva! Ni upplåter er så lätt till den yttre mekaniken där de negativa processerna sveper in er i en virvel. Ni behöver upptäcka på nytt, om och om igen, att ni vid ett visst tillfälle avsiktligt startade den negativa kedjereaktionen. Sedan gick den överstyr tills det verkade som att ni inte längre kunde kontrollera den. Men det kan ni – genom den enkla formuleringen av den rätta tanken och önskan. Detta är det enda ständiga bemödandet som ni behöver för att gå genom livet, mina vänner. När man förblir separerad från den inre kärnan, är man onödigt utmattad. Du gör inte den enda ansträngningen för att medvetet kontakta den inre kraften, att aktivera dig och fylla dig med det som du mest

behöver. När du inte gör ansträngningen, använder du hundra gånger mer energi än vad som är nödvändigt för att göra detta specifika val. Den bortkastade energin ger upphov till misslyckande och besvikelse när du ger efter för minsta motståndets väg inom just det område där du behöver hålla ut. Du gör en enorm ansträngning för att fly från negativiteten som du har skapat och har valt att underkasta dig i första hand.

När du vänder processen och använder din energi för att hejda destruktiva processer, när du medvetet kontakter krafterna inom dig, kommer din inre visdom att aktivera dig. Detta är en spontan process som kommer helt utan ansträngning. Men du måste först samla ihop dina tankar. Du måste vilja upplåta jaget till den inre gudomliga kraften. Du måste göra den ansträngningen. Du måste tydligt formulera önskan om att resa dig ur en negativ inre eller yttre situation. Allteftersom du gör det, vänd dig till den inre kraften för att låta den leda vägen, steg för steg.

Tvivla inte på att den inre kärnan finns, mina vänner. Även om vissa av er ännu inte har upplevt den tillräckligt, även om ni fortfarande tvivlar, följ processen ändå. Du kan alltid uttrycka en tydligt formulerad önskan om ett konstruktivt resultat. Även medan du tvivlar på att den omedelbart tillgängliga större visdomen och kraften finns inom dig, prövar du den ärligt genom att tillåta den att manifesteras ”om den finns”. Om du enbart argumenterar emot den, är du inte ärlig i ditt tvivel. Du har ingenting att förlora, för du har erfårit mer än nog att det var genom att uteslutande förlita dig på dina yttre förmågor som du kom in i den oönskade situationen som du befinner dig i. En yttre påtryckning – spändhet och tvingande strömmar – har inte uppnått något. Så försök nu på det här sättet. Upplåt dig till de inre krafterna, som du inte behöver pressa eller styra, efter det att du formulerar tankarna om en konstruktiv vilja. Du kommer att se det fungera.

Mina vänner, jag har gett er en nyckel som skulle kunna ta er över en stor tröskel, om ni bara använder den. Använd kontrollen på det sätt jag beskriver, i stället för på det sätt som ni gjorde tidigare. Du kan upptäcka områden där du redan gör det. Du kommer att se att inom dessa områden är ditt liv mycket framgångsrikt. Saker går smidigt och enkelt. Du behöver i själva verket inte längre anstränga dig med ditt yttre sinne för att formulera en konstruktiv önskan och för att kontakta det inre väsendet, för du har redan upprättat en enhet. Du har redan kommit hem. Inom dessa områden är ditt medvetande helt och hållet konstruktivt i alla dess uttryck; medvetandets inre och yttre fasetter är förenade. Det finns inte någon uppdelning. Du är i harmoni och det finns inte något spår av destruktiva motivationer i de mest avlägsna skrymslena i din personlighet. Det som religionen hänvisar till som ”frälsning” – och det som psykologin hänvisar till som integrering, mental hälsa och emotionell mognad – har skett på dessa områden.

Samtidigt befinner sig andra områden av din personlighet fortfarande i de mörka områdena där konflikt, misstag, separation, tvivel, okunnighet och destruktivitet råder. Där, om ni använder nyckeln jag ger er, kan ni påskynda utvecklingsprocessen.

Falsk kontroll stärker den separerande muren. Avlägsna denna mur genom att kontakta djupare och mer omfattande krafter för att aktivera dig, även medan muren fortfarande är närvarande. Gör detta till er huvudsakliga angelägenhet, mina vänner. Använd den här nyckeln varhelst du ser att den passar och närhelst du känner att du har det största behovet vid varje givet ögonblick. Ju skickligare du blir i att formulera dina behov där du önskar att det inre centrumet ska vägleda och inspirera dig, aktivera och fylla dig med sanning, med konstruktiva synsätt och energier, desto fullkomligare kommer detta centrums manifestationer att bli. Det kommer att manifesteras på så många olika vis att det verkligen kommer att fylla dig med trygghet och tillit; tillit till dig själv och till livsprocessen.

Be denna konstruktiva kraft, denna kärna av fullkomlighet och skönhet, av hälsa och visdom, att ge dig de riktiga idéerna för att avlägsna den separerande muren. Be att den inspirerar dig med den mest effektiva meditationen vid varje given stund, så att även ditt yttre sinne, som måste ta det första steget för att upprätta kontakten med det inre centrumet, kommer att fyllas med din kärnas kraft och visdom. Samspelet fungerar alltså i båda riktningar. Ju mer du odlar den här processen, desto tryggare kommer du att känna dig och desto mer kommer du att inse att det inte finns något problem som inte har någon lösning. Frälsningen, mina vänner, ligger uteslutande i att återförena det yttre sinnet med den inre kärnan. Frälsningen är så nära, med all sin sanning och ljus och lätnad och lycka, men det faller er bara aldrig in att den är inom räckhåll. Gå in i det djupa centrumet inom dig och svaren kommer att uppenbara sig. Upplysning kommer att följa och kriser kommer oundvikligen att försvinna.

En ännu större kraft av kärlek och makt aktiveras nu. Många av er här har inte bara förstått, utan har vunnit en insikt, eller en glimt, ett hopp och ett ljus. Detta ljus visar att ni inte är beroende av någon yttre makt som man behöver tvinga, underkasta sig eller lirka med. Du har en omedelbart tillgänglig makt inuti dig. Den är så trygg och underbar. Vissa av er här har förnummit den och står på randen till att använda den där ni mest behöver den. Genom att göra så, kommer ni snart att komma ut ur er kris eller smärtsamma förvirring.

Var välsignade, alla ni. Var i frid. Var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork[®] och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork[®] är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork[®].

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16